

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2017

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		F
	1.4.		V
	1.5.		V

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.2.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	2.3.		B
	2.4.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.3.		C
	3.4.		A
	3.5.		C
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D
	4.2.		A
	4.3.		C
	4.4.		B

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	5.3.	3.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		B
	6.3.		D
	6.4.		D
	6.5.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		A
	7.3.		E

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		A
	8.5.		B

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		C
	9.3.		B
	9.4.		B
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Niedawno zaprosiłeś(-aś) Twoją dziewczynę / Twojego chłopaka na mecz Twojej ulubionej drużyny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego
- opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie
- zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu
- poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*

5.4. *Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.*

5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Invité a mi novia a ver el partido porque le encanta el fútbol. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
Decidí invitarla a ver el partido porque a ella le encanta el mismo equipo y, además, hacia un tiempo espléndido. (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Lo hice porque ella también es muy aficionada al fútbol y le encanta el Real Madrid; además, era una idea original.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Invité a mi novio a ver el partido porque conseguí las entradas a buen precio en Internet.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - d. jeśli odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *un partido de hockey sobre césped, deportes de equipo, saltar de alegría* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.

- **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Cuando le entregué las entradas, se puso triste y alegre.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Quería ver ese partido porque iba a jugar Robert Lewandowski, que es muy conocido y famoso.
Quería ir a ver este partido porque me encanta el fútbol, el béisbol y el rugby.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Marta parecía desilusionada, pero me sonrió y dijo “¡qué sorpresa!”.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *muuy, poco, bastante, mucho* nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia:
- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
 - **opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie**
Sabía que a mi novio le encantaría ver ese partido y que saltaría de alegría.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. wyjaśniając, dlaczego wybrał taką formę spędzenia czasu wolnego, zdający pisze: *Me encanta.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np. informując, jak wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu, wpłynęło na sposób, w jaki piszący i towarzysząca mu osoba spędzili resztę dnia, zdający pisze: *Decidimos quedarnos en casa porque antes de todo eso lo que ocurrió en el estadio estábamos de mal humor y tristes.* („odniósł się”)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**
No sé qué hicimos después.

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**

Enfadados, decidimos pasar por el casco viejo. („nie odniósł się”)

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**

Enfadados, decidimos dar una vuelta por Stare Miasto. („odniósł się”)

Zadanie 10.

Niedawno zaprosiłeś(-aś) Twoją dziewczynę / Twojego chłopaka na mecz Twojej ulubionej drużyny. W e-mailu do koleżanki z Hiszpanii:

- wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego
- opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie
- zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu
- poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia.

Hola, Merche:

¿Qué tal? ¿Sabes que hace unos días invité a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito?

- **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający podaje przynajmniej jeden powód pójścia na mecz / zaproszenia swojej dziewczyny / swojego chłopaka na mecz, np.

- wskazuje na zainteresowania sportowe, swoje lub swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Me encanta el baloncesto. / Mi novio es hincha del Atlético.* LUB
- uzasadnia, dlaczego wybrał właśnie taką formę spędzenia wolnego czasu a nie inną, np. *Opté por un partido porque ir al cine me parecía poco original.* LUB
- wskazuje na okoliczności i/lub osoby, które skłoniły go do wybrania takiej formy rozrywki, np. *Mi hermano no podía ir y me regaló sus entradas. / Ese día era el cumpleaños de mi novia, por eso decidí celebrarlo de una forma excepcional.* LUB
- nawiązuje do takich cech meczu, które mogły zadecydować o wyjątkowości tej imprezy sportowej, np. *Quería verlo porque era el primer partido en el nuevo estadio.*

Akceptuje się informację o oglądaniu transmisji lub retransmisji meczu, np. w telewizji w domu.

Akceptuje się różnego rodzaju dyscypliny sportowe, w których zawodnicy rywalizują ze sobą w spotkaniach określanych mianem *partido* („mecz”), np. *fútbol, voleibol, baloncesto, hockey, rugby, béisbol, tenis, golf* itp.

Jeżeli informacje podane przez zdającego wskazują, że chodzi nie o mecz, lecz o inną formę rywalizacji sportowej (np. wyścig), to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy.

W pracy nie musi pojawić się sformułowanie „wybrałem taką formę spędzenia wolnego czasu, ponieważ...”, ale z wypowiedzi musi wynikać powód wybrania się na mecz, np. *Iban a jugar en el estadio nacional y yo nunca lo había visto.* („odniósł się i rozwinął”). Jeżeli z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód wybrania się na mecz, to taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Iban a jugar en el estadio nacional, que está cerca de mi casa.* („odniósł się” – powód domyślny).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
El partido empezó a mediodía. Para ver el partido, tuvimos que ir a Cracovia.	Mi novia nunca había visto un partido de béisbol. Estaba seguro de que le encantaría.	Fue por casualidad, simplemente se lo propuse y ella aceptó. Tenía muchas ganas de ver en vivo a los jugadores de la Primera División.

- opisz reakcję Twojej dziewczyny / Twojego chłopaka na to zaproszenie

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

7.7. Zdający wyraża emocje [...].

Z kontekstu wypowiedzi musi wynikać, że chodzi o reakcję dziewczyny / chłopaka na zaproszenie na mecz. **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający:

- opisuje emocje swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Mi novio se entusiasma*.
- opisuje zachowanie swojej dziewczyny / swojego chłopaka, np. *Mi novia me miró sin decir nada*.
- przedstawia opinię swojej dziewczyny / swojego chłopaka dotyczącą pomysłu pójścia na mecz lub samego meczu, np. *Cuando la invité a ver el partido, dijo que era una mala idea. / Según Alberto, ese partido iba a ser muy duro*.

Akceptowana jest komunikatywna wypowiedź, w której zdający wspomina wyłącznie o spodziewanej reakcji swojej dziewczyny / swojego chłopaka, ale taka realizacja tego podpunktu jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Sospechaba que no le gustaría mucho la idea porque odia el fútbol, pero ya no podía hacer nada*. („odniósł się”).

Okoliczności zaproszenia, w tym opis spodziewanej reakcji, mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź, np. *Estaba seguro de que no le gustaría mucho la idea, pero cuando saqué las entradas, ella saltó de alegría*. („odniósł się i rozwinął”).

Akceptuje się słowa *mi amigo (mi amiga), mi compañero (mi compañera), mi chico (mi chica)* zamiast *mi novio (mi novia)*.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>A mi novia no le interesa el deporte.</p> <p>Mi novio es un chico muy divertido.</p>	<p>Mi novia me miró con cariño.</p> <p>Mi novia me dio las gracias.</p>	<p>Cuando la llamé para decirle que tenía las entradas para un partido, ella se echó a reír.</p> <p>Carmen no se puso contenta porque no es muy aficionada al deporte, pero aceptó mi invitación.</p>

- zrelacjonuj wydarzenie, które zakłóciło przebieg meczu

5.4. Zdający relacjonuje wydarzenia z przeszłości.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia zdarzenie, które zakłóciło przebieg meczu, tj. wpłynęło niespodziewanie na warunki, w jakich był rozgrywany, na czas trwania spotkania, na kibiców, zawodników itp.

Zakłócenie przebiegu meczu może być spowodowane na przykład:

- zachowaniem kibiców, np. *Algunas personas entraron corriendo en el campo de fútbol.*
- zachowaniem zawodników, np. *En ese momento dos jugadores empezaron a pelearse.*
- urazami zawodników, np. *El portero se cayó y como no se levantaba, el seleccionador tuvo que hacer un cambio.*
- zachowaniem lub decyzją arbitra, np. *El árbitro interrumpió el partido por motivos técnicos.*

Akceptuje się również wypowiedź, w której zdający relacjonuje zdarzenie, które zakłóciło oglądanie meczu jemu lub innym osobom, np. *Cuando Messi metió su primer gol, mi novio se desmayó.*

Opis okoliczności zdarzenia może być traktowany jako element rozwijający wypowiedź, np. *De repente, en medio de la cancha apareció una iguana enorme.*

Jeżeli zdający przedstawia wydarzenie, ale z kontekstu pracy nie wynika jednoznacznie, czy zakłóciło ono przebieg lub oglądanie meczu, to taka realizacja podpunktu polecenia może być potraktowana najwyżej jako „odniósł się”, np. *En cuanto comenzó el partido, el cielo se cubrió de nubes y se levantó un viento muy fuerte. ALE*

En cuanto comenzó el partido, el cielo se cubrió de nubes, se levantó un viento muy fuerte y el árbitro tuvo que interrumpir el partido. („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli wydarzenie nie miało żadnego wpływu na przebieg meczu, ani nie zakłóciło jego oglądania, to taka informacja nie jest uznawana, np. *Mientras nosotros estábamos en el estadio, unos ladrones robaron en la tienda de mi barrio. („nie odniósł się”).*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Todos aplaudieron fuerte. Mi equipo ganó 2 a 0.	Uno de los jugadores se rompió una pierna. Se produjo una tormenta.	El entrenador del equipo salió al campo y empezó a discutir fuertemente con el árbitro. De repente, vimos que un hombre sentado a nuestro lado lanzó algo al campo de fútbol.

- **poinformuj, jak to wydarzenie wpłynęło na sposób, w jaki spędziliście resztę dnia**

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający, w nawiązaniu do wydarzeń w trakcie meczu, wyjaśnia, w jaki sposób spędził resztę dnia wraz ze swoją dziewczyną / swoim chłopakiem. Przykłady nawiązań:

- samopoczucie piszącego i/lub towarzyszącej mu osoby, np. *Estábamos contentos, por eso decidimos ir de fiesta.*
- czas trwania meczu, np. *Como el partido terminó antes, fuimos al cine.*
- różnice zdań na temat wydarzenia, np. *Mi novia opinaba que el árbitro tenía razón y por eso discutimos y al salir del estadio nos separamos.*

Jeżeli zdający wspomina o tym, jak spędził resztę dnia, ale z kontekstu nie wynika, że było to konsekwencją wydarzeń podczas meczu, to realizacja tego podpunktu jest traktowana jako „odniósł się”, np. *Después del partido fuimos a tomar algo en nuestra cafetería preferida y luego, fuimos al cine.*

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający ogranicza się do wyjaśnienia, jak zdarzenie wpłynęło na niego i osobę towarzyszącą, a nie wspomina jak spędzili resztę dnia, np. *Los dos estábamos cansados.* („nie odniósł się”). Informacja tego rodzaju może być natomiast traktowana jako rozwinięcie wypowiedzi, np. *Los dos estábamos cansados, por eso decidimos volver a casa en vez de ir a la discoteca.* (odniósł się i rozwinął”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
<p>Estaba irritado. Hacía buen tiempo.</p>	<p>Estaba irritado y ya no tenía ganas de ir a la discoteca. Fuimos al cine para olvidar el incidente.</p>	<p>Estaba tan irritado que no tenía ganas de ir a ninguna parte y volví a casa. Les teníamos miedo a los hinchas y volvimos a casa lo más rápido posible.</p>

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hola, Merche:
¿Qué tal? ¿Sabes que hace unos días invité a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito?
Pienso invitar a mi pareja a ver un partido de mi equipo favorito.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności

i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **wyjaśnij, dlaczego wybrałeś(-aś) taką formę spędzenia czasu wolnego**
Me lo paso fenomenal en un partido. zamiast *La atmósfera de un partido me gusta mucho.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gzać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej. Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela “M jak miłość”*. Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en sklep obuwniczy.* – 7 słów.